

Wladimir Schohin: Värikyniä laatikossa, 1907. Autochrome. Suomen valokuvataiteen museo

VALOKUVATAIDE SUOMALAISSA MUSEOISSA?

Sofia Lahti, Suomen valokuvataiteen museo

VALTAKUNNALLINEN VALOKUVAKOKOELMAKARTOITUS

Taustaa:

-Suomen valokuvataiteen museo on valokuvan valtakunnallinen erikoismuseo.

-Museon kokoelma on kattava suomalaisen valokuvataiteen osalta **sodanjälkeiseltä ajalta 1990-luvulle asti.**

-Valokuvataiteen tarina voidaan kertoa museon kokoelman kautta, kuten on tehty museon uutuusjulkaisussa Valokuvataiteen ydin (2014).

-2000-luvulla kartunta on hidastunut -> 15 viime vuoden kehityskulkuja ei ole mahdollista seurata museon kokoelman kautta.

-Synnä on erityisesti valokuvataiteen hinta, mutta myös museon liian pienet säilytystilat suhteessa teoskokoon.

Kerätään yhdessä:

-1990-luvulta alkaen valokuvataidetta ovat alkaneet kerätä myös muut taidemuseot.

-riittävätkö taidemuseoiden kokoelmat yhdessä 2000-luvun valokuvataiteen erityispiirteiden kuvaamiseen?

Kokonaiskuvan saamiseksi valtakunnallisesta tilanteesta Valokuvataiteen museo suunnittelee valtakunnallista valokuvakokoelmien kartoitusta:

Missä määrin maamme taidemuseoiden valokuvataiteen kokoelmat heijastelevat valokuvataiteen kehityskulkuja viime vuosikymmenillä?

Ulla Jokisalo: nimetön sarjasta Eros ja Psykhe, 1990. Suomen valokuvataiteen museo

Kysely tulossa:

*taiteilijat

*teosmäärät

*hankintavuodet

***yksittäiset teokset / teoskokonaisuudet**

-SVM:ssa runsaasti aineistoa, jonka määrittely taiteeksi
tulokannanvaraista > **mitkä valokuvat ovat teoksia?**
(teoksia arviolta 10 000)

-miten valokuvataideteokset on merkitty taidemuseoissa?
> **mitkä teokset ovat valokuvataidetta?**

Lopuksi:

-Tulosten analyysi ja julkaisu

-Keskustelu ja yhteenvedot valokuvataiteen valtakunnallisen
kokoelman luonteesta ja kattavuudesta

-Linjaukset tulevaisuudelle. Tarpeet hankinnoille ja tarpeet
dokumentoinneille?

TAKO-verkosto

-aluksi lähinnä kulttuurihistoriallisten museoiden verkosto

-tavoitteet:

1. museoiden välinen tallennustyönjako
2. nykydokumentoinnin koordinointi

-keskiössä kokoelmapolitiikka ja yhteistyö

TAKO-verkosto

- Nyt mukana 114 museota, joista suurin osa kulttuurihistoriallisia museoita
- Mukana on valtakunnallisia erikoismuseoita, maakuntamuseoita, erikoismuseoita, kaupunginmuseoita, **taidemuseoita**, taideteollisuusmuseoita ja yliopistomuseoita
- > Osallistujajoukko on heterogeeninen sekä kokonsa että edustamansa aihealueen kannalta

-Mukaan toivotaan enemmän taidemuseoita

TAKO-verkosto

Miksi TAKO on myös taidemuseoille?

- Kulttuurihistoriallisten museoiden kokoelmissa on taideteoksia
- Taidemuseoiden kokoelmissa on esineitä
- ”Kaikissa” museoissa on valokuvia ja asiakirjoja
- nykydokumentointi- ja kokoelmayhteistyö kannattavat myös taidemuseoissa

TAKO-verkosto

Yhteistyön hyötyjä:

- Suunnitelmallisempi taiteen kerääminen, vähemmän päällekkäisyyttä
- Asiantuntemuksen jakaminen
- Monialaisuuden huomioiminen, multiosaajat
- Henkilö- ja ateljeemuseot, jotka sisältävät monenlaisia objekteja
- Erialaisten ja erikokoisten museoiden yhteistyön mahdollisuudet

TAKO-verkosto

SVM:n tekemiä nykydokumentointihankkeita:

2011 Tekijä - museo - yleisö - nykydokumentointia
museoyleisöjen parissa > Yleisötutkimus ja

dokumentointi Pentti Sammallahten näyttelyssä

2012 Tekijän lähellä – luovan työn dokumentointi >

Pimiöt päivänvaloon - pimiökulttuurin ja -muistojen
dokumentointihanke

2013 Kokoelmien avaimet

2015 Kohti tiiviimpiä kokoelmaverkostoja >

Valtakunnallinen valokuvakokoelmakartoitus

www.valokuvataiteenmuseo.fi/fi/tutkimusjulkaisut/tutkimushankkeet

Pimiölamppu. Kuva: Virve Laustela, Suomen valokuvataiteen museo, 2012.

KIITOS!

PS. Esityksessä lainattu osia Johanna Lehto-Vahteran TAKO-powerpointista vuodelta 2014. Kiitos lainasta!